

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021.JÚNIUS

*”Örüljete az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljete!”
(Filippi 4,4)*

A TARTALOMBÓL:

**Konfirmációk:
Bácsfeketehegyen
Pacséron
Torontálvásárhelyen**

**A TARTALOMBÓL:
Köszöntjük az
édesanyákat!**

Túrmezei Erzsébet:

A MINDEN, AZ MINDEN!

“Minden gondotokat őreá vessétek” 1 Pét 5,7.

“Minden lehetséges a hívőnek” Mk 9,23

“Mindenre van erőm a Krisztusban” Fil 3,20

“Mindenért hálát adjatok” Ef 5,20

Minden gondomat rád vethetem.

Nem csak az apró-cseprő gondokat,
a nagyobbakat is.

Nem csak a nagyokat, nehezeket,
a legkisebbeket is!

Mert a minden, az minden!

És minden lehetséges, ha hiszek.

Lehetetlen, megoldhatatlan,

Elérhetetlen nincsen!

Mert a minden, az minden!

És Tebenned mindenre van erőm.

Mindenre, sokra, kevésre,
szűkölködéssre és bővülködésre...

Testvérek terhét vállamra vennem,
Teeléd vinnem!

Mert a minden, az minden!

S mindenért hálát adhatok.

Derűs napok, borús napok,

Örömök, szenvedések...

Mindent azért adod,

Hogy cél felé segítsen.

Mindenért hálaéneket mondhatok.

Mert a minden, az minden!

Imádság

Szentháromság egy örök Istenünk!

Áldunk és magasztalunk téged, hogy egy olyan Isten vagy, Akinek semmi sem lehetetlen. Köszönjük, hogy velünk is bármit megtehetsz. Köszönjük, hogy a Te kezében vagyunk és nálad van gyógyulás, felépülés és erő, hogy mi boldogok lehessünk. Köszönjük, hogy Te mindenáron szeretsz minket és kegyelemben részesítesz.

Tudjuk, hogy nem vagyunk büntelenekek, sőt napról napra szaporítjuk vétkeinket, amellyel vétkezünk Ellened és embertársaink ellen. Bocsásd meg, ha ezt a kegyelmet és szeretetet mégsem tudjuk értékelni és sokszor elfeledkezünk róla. Bocsásd meg, ha sokszor nem értjük azt, mi miért történik velünk, ha nem értjük azt, hogy miért van olyan sok rossz és kellemetlen dolog az életünkben.

De mi tudjuk, hogy Te minden rosszat jóra tudsz fordítani és mindent fel tudsz használni a Te dicsőségedre. Imádkozunk ezért, hogy mutass helyes utat számunkra, de ne csak számunkra, hanem gyermekeink és unokánk számára is. Te légy ott velünk az iskolai év vége felé, hogy el tudják végezni azt, ami az ő feladatuk. Áldd és szenteld meg a nyári szünetet, hogy a családok is többet tudjanak együtt lenni és tudjunk időt fordítani egymásra. Így kérünk Szentháromság Istenünk, hallgasd meg könyörgésünket. Ámen

Halász Dániel, lelkipásztor

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	6
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Bácsfeketehegy.....	12-13
Pacsér.....	14-15
Torontálvásárhely.....	16
Maradék.....	17
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	18

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

TELJES ÖRÖM

*„Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.”
1János 1, 4*

Lectio: 126. Zsoltár

Minden ember vágyódik az örömeire, kívánjuk, keressük, éhezünk az örömeire, mert öröm nélkül kiszárad, elsorvad az életünk. Nincs olyan ember, aki ne vágya az örömeire. Vannak, akik egyenesen hajszoják az örömeire, annyira vágnak rá. Mégis átéljük, hogy annyi minden van, ami megrontja, megkeseríti, beárnyékolja az örömeinket. Nem tudnak kiteljesedni az örömeink, és mi nem tudunk beteljesedni az örömeinkkel.

Aki nem kap elég örömet, nem éli át, hogy van minek örülni, az megkeseredik, mindig keseregni fog, s miközben megkeseríti mások életét is, depresszióba, önsajnálatba zuhan.

Elgondolkodtam rajta, milyen közmondások, vagy közszájon forgó mondások vannak, amelyek az örömről szólnak. „Minden örömben van egy kis ürem”, mondja az ember, mondatja velünk sokszor az emberi tapasztalat. Minden örömet beárnyékol valami szomorúság. Az örömünk nem tud teljes lenni Krisztus nélkül, de Krisztussal kiteljesedhet, mert aki benne keresi az öröm forrását, az meg is találja. Ahogy Pál apostolnak még a börtönben is teljes öröme volt, ezért tudott énekelni összevert háttal is, és átélte Isten szabadítását (ApCsel 16, 22-26). S ezért írja ezt a börtönből, amikor a hitéért újra láncokat kell hordania: „*Örüljétek az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljétek!*” (Fil 4,4) Teljesen tele volt a szíve Krisztussal, a Krisztus iránti szeretettel, és ez a szeretet betöltötte őt örömmel, amely túlcsoordult, és öröme bátorított másokat is. Mert az igazi öröm nem a körülményeinktől függ, hanem attól, hogy megtaláltuk –e, megragadtuk –e az öröm igazi forrását: Jézust.

„Legszebb öröm a káröröm” tartja egy másik mondás. Ez mutatja, hogy milyen az emberi szív. A másik ember kárának örül. Sajnos az önző, és a bűnben megromlott ember nehezen tud örülni mások örömeinek, mások sikerének, és hamarabb örömet leli mások bajában, és nyomorúságában. Viszont nem muszáj nekünk ezen az úton járnunk, mert van másik út: „*Örüljétek az örülőkkel, és sirjatok a sírókkal!*” (Róm 12,15). Mondja Isten Igéje. Ez a krisztusi lelkület kellene, hogy meghatározza a gondolkodásunkat, és nem az emberi rosszindulat. Mennyire más lenne az életünk, ha együtt tudnánk érezni, együtt tudnánk örülni másokkal? Ha más ember sikere, öröme nem irigységgel, hanem örömmel töltene el minket? Isten abban leli örömeit, hogy nekünk segít, annak örül, ha mi boldogok vagyunk. Ő mindent megtett a mi boldogságunkért, hogy vele örökkévaló, múlhatatlan, és felülmúlhatatlan örömben legyen részünk a mennyi dicsőségben.

1. Van örömhír!

Isten Igéjének az első fontos üzenete most számunkra az, hogy van örömhír. Sok rossz hírt hallunk. Szinte naponta ömlenek ránk a rossz hírek. Többektől hallottam, hogy már nincs kedvük megnézni, vagy meghallgatni a híreket, mert jó híreket nem is hallanak, csak rosszakat. Balesetek, árvizek, földrengések, bozóttűzek, katasztrófák, lövöldözések, rablások, robbantások, háborúk... Csupa-csupa rossz hír, ami elkéséríti az embert.

De a sok rossz hír ellenére van számodra egy jó hírem: Isten szeret téged, és örök életet akar neked adni! Ez az evangélium. Az evangélium görög szó, ami magyarul örömhírt jelent. Van okunk az örömeire, mert a sötétségben felragyogott a tiszta világosság. Van okunk az örömeire, mert nem csak ezt a sötét, rossz hírekkel teli világot láthatjuk, nem csak az emberi gonoszság áradatát, és a tehetetlenség láncait láthatjuk, hanem a kiutat is észrevehetjük Jézus fényében. Van okunk az örömeire, mert Jézus eljött erre a földre, lehajolt hozzánk, lehajolt értünk, és megváltott minket. Jézus Krisztus meghalt értünk a kereszten, hogy eltörölje bűneinket, de feltámadt a halottak közül, és örök életet szerzett nekünk. Enélkül az örömhír nélkül nem lehet teljes az örömünk. De erről szól az evangélium, az örömhír, hogy Jézusban, és Jézus által teljes örömet kaphatsz. Beteljesedik a szíved örömmel az Ő szeretete, és kegyelme által, és kiteljesedik az örömed, úgy, ahogy azt addig el se tudtad gondolni.

Enélkül az örömhír nélkül, az evangélium nélkül nem lehet teljes az örömünk. Ezért hallunk olyan hírességekről, akiknek emberileg mindenük megvolt, akik mindent megkaptak, amit ember csak kívánhat, és mégis eldobták maguktól az életet, mert nem voltak boldogok. Talán hallottunk Kurt Cobainról, aki a '90-es évek elején a Nirvana nevű zenekarral elképesztő sikereket ért el. Mindenhol, mindenki az ő zenéjüket hallgatta, az ő zenéjüket dúdolta. Hírnév, siker, gazdagság hullott az ölébe rövid idő alatt, de mégis eldobta magától az életet, mert nem volt boldog. Hiába irigyelték milliók, és lettek volna a helyében, ő mégis megkeseredett, és fejbe lőtte magát. Mert Krisztus nélkül minden csak hiábavalóság. **Krisztus nélkül hiába van meg mindenünk, az is kevés lesz a boldogsághoz.** De ha Krisztus a mienk, akkor vele, és általa igazán, teljesen boldogok leszünk, és

ezt az örömet semmi nem veheti el tőlünk.

Ha a szívében ott Él a feltámadott Krisztus, ha átértük, hogy Ő szeret minket, hogy neki fontosak vagyunk, és az Ő szemében értékes az életünk, akkor **Krisztussal együtt az öröm is beköltözik az életünkbe.** A körülményeinktől függetlenül fogunk tudni örülni. Ezt élte át Joni Eareckson is, aki tizenhét évesen fejest ugrott a tengerbe, és nyaktól lefelé teljesen lebénult. Először teljesen értéktelennek, értelmetlennek látta az életét, de amikor megértette, hogy Jézus Krisztus mennyire szereti őt, hogy Jézus szemében mennyire drága, és értékes az ő törekeny élete, akkor megtelt örömmel a szíve, és az élete. Ő, aki nyaktól lefelé béna, ő, aki tolókkocsizóhoz van kötve, mert anélkül nem tud közlekedni, mégis ő az, aki sokakat bátorít, és vigasztal, sőt sokakat segít ő, aki testileg béna. Isten kegyelme megragadta az ő életét, Isten öröme betöltötte a szívet, és teljes életet él, mert megismerte Jézust, és teljes örömet talált a mi drága Megváltónkban. Megtalálta Krisztust, mint személyes megváltóját, és megtalálta az igazi örömet is Krisztusban. Megtalálta a kiutat a szomorúságból, az önsajnálataból, a kesergésből, a félelmekből. Isten ezt a teljes örömet kínálja nekünk is.

Milyen szomorú, amikor egészséges, életerős, sőt sikeres emberek is boldogtalanok, és elkeseredetten dobják el maguktól az életet, mert nem ismerték meg a teljes öröm forrását, Jézust. És milyen csodálatos, amikor testileg beteg, testileg megtört, vagy idős emberek, akiknek emberileg minden okuk meglenne arra, hogy keseregjenek, emberileg minden okuk meglenne, hogy szomorkodjanak, és panaszkodjanak, mégis tele vannak örömmel, sugárzik róluk a boldogság, mert megismerték Jézust, az öröm kimeríthetetlen forrását, betölti a szívüket az igazi öröm, és ez az öröm árad rajtuk keresztül mások felé is.

2. A megváltás öröme

Isten be akarja tölteni a szívünket örömmel, igazi, maradandó örömmel, azzal a teljes örömmel, amiről János apostol ír. Ahogy a sötétség szertefoszlik, amikor a lámpa fénye beárad a szobába, úgy a félelem, és a bánat is szertefoszlik, amikor Krisztus szeretetének fénye beárad az életünkbe. Ezért mondja ezt János: „Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.” A Biblia azért íródott, hogy megismerd a megváltás, és az örök élet útját, és ezen az úton járva a te örömed is teljes legyen. **Ezért adja Isten a kezünkbe a Szentírást, az evangéliumot, hogy megismerjük, elhiggyük, és kövessük.** Hogy megismerjük az öröm forrását, Istent, hogy hozzá jöjjünk és elhiggyük, elfogadjuk, hogy Ő nekünk is bűnbocsánatot, és igazi örömet tud, és akar adni, és átéljük naponta, hogy van minek örülnünk, mert Krisztus megváltott minket, ezért nem a halál fiai, hanem Isten boldog gyermekei vagyunk. Nem a bűn, és a halál foglyai, hanem Isten szabad gyermekei vagyunk, ha befogadjuk Őt, a szabadulást, és az öröm forrását az életünkbe.

„Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.” Az igazi öröm forrása Jézus Krisztus, ez az Ő ajándéka, az Ő munkája az életünkben. Jézus váltságműve, a megváltás csodája szabadít fel minket az igazi öröme. Ezért is áll Jézus a teljes Szentírás középpontjában. Minden rá mutat, minden róla beszél, mert Ő szerezte meg nekünk az örök élet lehetőségét. Jézus eljött erre a földre, hogy megváltson téged! Isten Fia valóságosan emberré született, hogy a mi bűneinket magára vegye, és általa mi Isten gyermekeivé lehessünk. A kereszten valóságosan eltörölte minden bűnünket, elhordozta a bűn büntetését, és aki Őbenne hisz, azt feloldozza a bűn terhe alól. De Jézus nem maradt a halálban, mert a halál sem tarthatta fogva Őt. Feltámadt a halálból, legyőzte a mi legnagyobb ellenségünket, a halált is. Jézus Él, és tud segíteni nekünk! Van okunk az öröme! Ezért íratott meg a Szentírás, a Biblia, hogy megismerjük, milyen csodálatos Megváltónk van nekünk, és milyen hatalmas dolgokat vitt véghez értünk. Ezért is csoportosulnak a keresztyén ünnepek Jézus Életének főbb eseményei köré, mert Ő az örömünk forrása, és az, amit Ő elvégzett értünk.

Isten be akarja tölteni a szívünket örömmel, a kegyelem örömeivel. Ez akkor történik meg, amikor végre komolyan vesszük, hogy Isten a bűneink ellenére mennyire szeret minket. Először szembesülnünk kell azzal, hogy Isten nélkül, és az Ő kegyelme nélkül merre tart az életünk. Amikor rájövünk, hogy Jézus nélkül elveszett emberek vagyunk, akik Isten igazságos ítéletéből örök kárhozatot érdemelnének. Amíg ezt nem éltük át, addig nem fogjuk azt sem érteni, és értékelni, hogy milyen nagy csoda, és milyen óriási dolog, amit Jézus tett értünk, hogy Ő mennyire szeretett minket, mikor az Életét is odaadta, hogy minket megváltson. Nem fogjuk érteni a megváltást, amíg nem vesszük komolyan, hogy Krisztus nélkül elveszett emberek voltunk, akik a pokol, az örök kárhozat felé rohanunk. De amikor meglátjuk, a bűn súlyát, és felismerjük a kegyelem csodáját, akkor fogja betölteni a szívünket az a csodálatos öröm, amit János teljes öröme nevez.

Aki azt hiszi, hogy minden rendben van az életében, az nem fogja érteni a kereszt titkát, a megváltás fontosságát. Amikor rájövünk, hogy a bűneink kizárnak minket a mennyből, és örök kárhozatra, a pokol véget nem érő szenvedésére ítélnék minket, akkor fogjuk megérteni, hogy milyen fontos, és milyen csodálatos dolog, amit Jézus tett értünk. Öröm tölti be a szívünket, valahányszor arra gondolunk, hogy mennyire szeret minket a mi Urunk.

Ez az öröm, amit Isten ad nekünk, nem a körülményektől függ, hanem a körülményektől függetlenül ott van a szívünkben, mert tudjuk, hogy Jézus megváltott, és szeret minket, általa Isten gyermekei, és az örök élet örökösei vagyunk. Dávid, aki nagyon sokat bujdosott, és sokat kellett menekülnie Saul elől, mégis boldog ember volt. Hogy lehet ez? Úgy, hogy ismerte a teljes öröm igazi forrását, Istent. Így ír a 16. zsoltár 11. versében:

„Teljes öröm van tenálad, a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké.” Ismerte, és szerette Istent. Átélté Isten kegyelmét, és betöltötte a szívét a teljes bizalom Isten iránt, a teljes öröm, az igazi boldogság. Nem a körülményekre, hanem Istenre nézett, ezért tudott örülni emberileg nehéz helyzetekben is.

3. A felszabadulás öröme

Ez az öröm a felszabadulás öröme, annak az átélése, hogy Jézus felszabadít minket minden bűnből, minden rossztól, minden megkötözöttségéből, és felszabadít minket a jóra, az öröme. Felszabadít attól a bűnös gondolkodástól, hogy mindig, mindenben keressük, és meglássuk a rosszat, felszabadít a negatív beállítottságtól, hogy mindig mindenért aggódjunk. És felszabadít az öröme, hogy reménnyel, és Isten iránti bizalommal nézzünk a holnapra (Mt 6,25-34). Felszabadít, hogy ne vesztésglistát vezessünk, hogy ez se sikerült, az is lehetett volna jobb, az se úgy alakult, ahogy elképzeltük... hanem az öröm, és a hála töltse be a szívünket, hogy ezt mi nem így terveztük, de Isten jót tud ebből is kihozni.

József, amikor élete vége felé visszatekintett, sok mindenért kesereghetett volna. Gyermekkorában nem így tervezte az életét, hogy kútba dobják, eladják rabszolgának, igazságtalanul megvádolják, börtönbe zárják, s akivel jót tett az is elfeledkezik róla. Emberileg lett volna oka keseregni, de ő nem ezt teszi, hanem Istenre néz, és Istenre mutat, ezért ezt mondja testvéreinek: „*Ne féljete! ... Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.*” (1Móz 50,19-20). Isten nagy tetteire néz, és örömmel ad hálát élete Urának, Aki nehéz helyzetekben is vele volt, és az emberi rosszindulat ellenére mindenből jót hozott ki.

Krisztus fel akar szabadítani az öröme, hogy tudj felszabadultan, és őszintén örülni, és meg tudd látni a jót, akkor is, amikor nem könnyű. Ez nem egyszerűen „pozitív gondolkodás”, nem csupán „optimizmus”, derűlátás, hanem hitből fakadó őszinte bizalom Isten iránt, ami abban gyökerezik, hogy tudom, hogy Isten a javamra fordít mindent.

Nemrég olvastunk egy kis könyvet a családunkkal, ami egy olyan kislányról szólt, aki nagyon kicsi korában elveszítette az édesanyját. Az édesapja, aki misszionárius volt, nagy szegénységben, de hitben, és szeretetben nevelte ezt a kislányt, de sajnos ő is hamar meghalt. A kislány teljes árvaságra jutott, de a szüleitől megtanulta az „öröm játékát”, azt a „játékot”, hogy mindig mindenben meg lehet látni a jót, mindig mindenben lehet okot találni arra, hogy örüljünk. Nem volt könnyű élete ennek a kislánynak, és mégis nagyon boldog volt. Aztán elkerült a dúsgazdag nagynénihez, akinek mindene megvolt, de mégsem volt boldog, mert nem ismerte Isten szeretetét. S érdekes látni ebben a könyvben, ahogy az unott, és szomorú emberek megismerik az élet örömeit ezáltal a gyermeki hittel sugárzó kislány által. Ő szabad volt arra, hogy mindig mindennek örüljön, mert Krisztus felszabadította őt. Krisztus téged is fel akar szabadítani arra, hogy tudj őszintén örülni, és mindig mindenben észrevedd, hogy Isten ott van veled, és mindenből jót tud kihozni, mindent a javadra tud fordítani, mert szeret téged (Róm 8,28).

Imádkozzunk:

Mindenható Urunk! Drága mennyei Atyánk! Dicsőítünk Téged, mert csodálatos vagy, magasztalunk, mert jóságod, és szereteted mindent felülmúl. Köszönjük, hogy olyan csodálatosan alkottad meg ezt a hatalmas világmindenséget, s minden alkotásodban a Te bölcsességedet vehetjük észre. Köszönjük, hogy értelmünkkel újra és újra rácsodálkozhatunk a te végtelen nagyságodra, és szeretetedre. De magasztalunk Téged azért is, hogy az értelmünk mellé érzelmeket is adtál nekünk. Köszönjük, hogy szeretsz, és átélhetjük áldó szeretetedet minden nap, de köszönjük, hogy mi is szerethetünk téged! Viszonozhatjuk a Tőled kapott szeretetet. Köszönjük az örömeiket is, amelyeket Te adsz nekünk! Segíts, hogy ne mulandó dolgokban keressük az örömet, mert azok csak mulandó örömeiket adhatnak nekünk. Segíts, hogy hadd tudjuk, és érezzük, hogy Te vagy az öröm igazi forrása is. Soha el nem múló, soha meg nem fakuló örömet tudsz, és akarsz adni nekünk a Te Fiadban, Jézusban. Köszönjük, hogy megismerhetjük Őt, és benne örök örömet, múlhatatlan, és felülmúlhatatlan igaz boldogságot találhatunk. Ragyogj a szívünkben szereteted fényével minden nap, hogy a borús, nehéz időkben is a Te világosságodban járassunk, s meglássuk ajándékaidat, áldásaidat. Adj erőt feladataink elvégzéséhez, bölcsességet döntéseinkhez, szeretetet, és türelmet azokhoz, akiket ránk bízál. Gyógyítsd betegeinket, légy velük, akár betegágyon fekszenek, akár lábon hordozzák betegségüket. Ne hagyd el a benned bízókat! Áldd meg életünket, ragyogd be minden napunkat a Te örömöddel, hogy örömteli szívvel áldjuk nevedet életünk minden napján. Hallgass meg minket, s vigyázd életünket Jézus véérért! Ámen

Sándor Levente
szadai lelkipásztor

(A teljesség igénye című könyvből, részlet)

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTAT

2021.Június

- 1
KEDD•
TÜNDE,
KUND ApCsel 17,1–9
- „...három szombaton... Megmagyarázta és bizonyította nekik, hogy Krisztusnak szenvednie kellett” (2–3). Thesszalonikában viszonylag rövid idő alatt, szám szerint is kevés napon és igehirdetés alapján kis létszámú, de erős közösség jött létre. Hamar tovább kellett menekíteni az apostolt erről a helyről, mégis élő közösség jött létre. Tegyük, amire igaz, belső indíttatásunk van. A többi nem ránk tartozik. Isten országa épülni fog. Bír 13
- 2
SZERDA•
KÁRMEN,
ANITA ApCsel 17,10–15
- „...a testvérek azonnal továbbküldték Pált... Szilász és Timóteus azonban ott maradt” (14). Maradni vagy menni? Hol a helyünk? Sokszor túl könnyen indulunk, máskor semmi ki nem mozdíthat bennünket körülményeinkből. Kérdés csak az, akkor maradunk-e, amikor maradni kell, s indulunk, amikor indulnunk kell? Van-e olyan „béreai testvéri közösségünk”, amely segíteni tud ebben, kellően szeret és félt minket, hogy tudunk hallgatni rájuk? Minden igaz, segítő koinóniáért hála legyen! Bír 14,1–9
- 3
CSÜTÖRTÖK•
KLOTILD,
KEVIN ApCsel 17,16–21
- „...háborgott a lelke, mert látta, hogy a város tele van bálványokkal...” (16). Athén – ahol „túl sok az isten”, egyetlen sem lehet az igazi. Ahol csak okosság van, s szabaddá tett ösztönélet, szívet megragadó, életet elkötelező üzenet nélkül, ott ugyan ezer út szivárványszínekkel kínálja a hamis esélyt, de valójában nem tudja, mi is a célja. Mint napjainkban. Háborg-e a mi lelkünk is a mai szellemi zűrben? Bír 14,10–20
- 4
PÉNTEK•
BULCSÚ,
EFRAIM ApCsel 17,22–34
- „Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltek, én azt hirdetem nektek...” (23). Pál próbálkozik, mert nem maradhat szóltan ott, ahol annyira háborgott a lelke. Mondanivalójának újszerűsége átmenetileg felkelthette az athéni emberek figyelmét, de a szívük nem nyílt meg. Nem véletlen, hogy amikor innen Korinthusba ér, döntése egyértelmű: „...úgy határoztam, hogy nem tudok közöttek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről” (1Kor 2,2). Háborgó lélektől megújuló elhatározásig, ez Pál lelki-szellemi útja. Bír 15,1–8
- RÉ 251 MRÉ 361
- 5
SZOMBAT•
FATIME,
FERDINÁND ApCsel 18,1–17
- „...nekem sok népem van ebben a városban” (10). Ezt a bátorító kijelentést Pál nem Korinthusba vezető útján, sőt nem is megérkezése napján kapja. Előbb meg kell próbálnia magát abban, amiben elhatározásra jutott. Munkatársai megérkezése után „teljesen az ige hirdetésének szentelte magát” (5). Üzenetet azért kapott Istentől, mert önmagában az elhatározás fontos volt, de különösebb eredményekre nem vezetett, mégis ottmaradt, szokatlanul hosszú időre. Hűsége az evangéliumhoz, hite Krisztusban, érzékenysége Isten rendeléseire nekünk is készítés. „A világnak kellesz te is, mivel te Krisztushoz tartozol” (Sillye J.). Bír 15,9–20

6
VASÁRNAP• NORBERT,
CINTIA

ApCsel 18,18–23

Pál apostol „...megnyíratta a fejét Kenkhereában, mert fogadalmat tett” (18). A bibliai korban járatlannak ez lehet egyszerűen hajvágás, fodrászat. De az indoklás jelzi, ez Pál önként vállalt, Istennek szánt hálaáldozati fogadalomtételének következménye. Pál fogadalmat tett Istennek, amit hűségesen be is váltott. Félbe maradt, elfeledett fogadalmaink és fogadkozásaink beteljesítéséhez kérjünk erőt Istentől. „...teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat!” (Zsolt 50,14).

Bír 16,1–21

Imádkozzunk az új városi misszióért, az így létrejövő missziói gyülekezetekért.

7
HÉTFŐ• RÓBERT,
ROBERTA

ApCsel 18,24–28

Apollós „...a nyilvánosság előtt bizonyította az Írások alapján, hogy Jézus a Krisztus” (28). Ez lett Apollós hitbeli növekedésének csúcspontja. Bár ékesszóló, az Írásokban jártas, buzgó lelkületű igehirdető volt, először csak a bűnismertetre juttatásban volt jó, mint Keresztelő János. Az igazi Krisztus-hitvallásig akkor jutott el, amikor a kegyelem világát is feltárta előtte Akvila és Priscilla. Az Istenhez vezető út a kegyelem elfogadásán keresztül juttat el Jézustól a Messiásig, a bűnvallástól a megváltó Krisztusig.

Bír 16,22–31

8
KEDD• MEDÁRD,
ZARÁND

ApCsel 19,1–7

„Kaptatok-e Szentlelket...? Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek” (2). Döntő a kérdés, a válasz viszont gyakran csak szabadkozás, a valóság pedig lesújtó: üres, Lélek nélküli tanítványság. Pál Jézusról szóló tanítása kellett ahhoz, hogy lelki ajándékokban gazdag keresztyén közösség formálódjon Efezusban, hiszen csak azok lehetnek Isten fiai, akiket az Isten Lelke vezérel (Róm 8,14). Ez már egy másik valóság, egy Lélek-áldotta valóság!

Bír 17

9
SZERDA• FÉLIX,
ANNABELLA

ApCsel 19,8–22

„Isten... nem mindennapi csodákat tett Pál keze által” (11). Pál igehirdetésének nyomatékosító jelei is voltak: csodák történtek. Krisztus neve a hitvalló Pál ajkán keresztül életeket formált éppé. Krisztushit nélkül a legszebb igék sem hatnak. Szkéva fiai szajkózták a nevet, hajtogatták a szavakat, de nem hittek Jézusban. Jézus ereje hithez kötött, ezért a rá hivatkozó babonáság azóta is nevetségessé válik és megfutamodik.

Bír 18,1–10

10
CSÜTÖRTÖK• MARGIT,
GRÉTA

ApCsel 19,23–40

„Abban az időben nem csekély zavargás támadt az Úr útja miatt” (23). Az Úr útja miatt a bálványgyártók sokszor a közérdek köntösébe burkolják önérdéküket, mert az Élet Istene veszélyezteti a termékenység mindenkori bálványait. Sőt, az Úr útja csödbe juttatja a jól jövedelmező bálványgyártó műhelyeket. Érdekvesztésük lázadást, fejtelenséget, zűrzavart szít, ezért mi, akik körül vagyunk véve „artemiszekkel”, jegyezzük meg: amiket emberkéz alkot, azok nem istenek (26)! Az élet alkotója az egyetlen Isten!

Bír 18,11–31

11
PÉNTEK• BARNABÁS,
BARNA

ApCsel 20,1–6

„Miután megszűnt a zavargás, magához hívatta Pál a tanítványokat, bátorította őket, és elköszönve tőlük elindult Makedóniába” (1). Pál úgy tudja majd nyugodtan Görögország felé venni az útját, ha nyugodt állapotban tudja efezusi híveit. Felelősségérzete nemhogy összezavarodik, hanem határozottan jelenik meg a testvéri melljük állásban. A bátorító

tanácsadásban intés és vigasztalás van. Csak az elvarrott szálak megléte után következhet a búcsúzás és az új útra indulás.

Bír 19,1–10

12
SZOMBAT•
VILLŐ

ApCsel 20,7–12

„Egy Eutikhosz nevű ifjú pedig... az álomtól elnehezülve leesett a harmadik emeletről, úgyhogy holtan szedték fel. Pál lement, ráborult, átölelte... A fiút pedig élve hozták fel, és egészen megvizsgálták” (9–12). Eutikhosz nevének jelentése: szerencsés. Egy váratlan szerencsétlenség azonban majdnem keresztülhúzta ezt az életprogramot. De össze akarta zúzni Pál tróászi krisztushirdetését is, meg az úrvacsorai közösség erejét is. Ember- és igegyilkosság egy csapásra. Az utolsó szó azonban mégiscsak a feltámadott Krisztus életre ölelő erejéé lett.

Bír 19,11–30

13
VASÁRNAP•
ANTAL,
ANETT

ApCsel 20,13–16

„Sietett, hogy lehetőleg pünkösd napjára Jeruzsálembe érkezzen” (16). Ha megnézzük egy térképet Pál útjának e szakaszáról, láthatjuk, hogy a lehetőséghez mérten a legrövidebb útról van szó. Különös módon mégis gyalog megy a hajóút helyett, bár ez nem jelenthetett túl nagy késlekedést. Pál egyedül marad, készül a nagy útra, ami rá vár, és még oly sok ismeretlen dolgot rejt. Sietségünkben is figyeljünk mindenkor Istenre, mert ez sosem hátráltat.

Bír 20,1–28

Imádkozzunk gyermekeinkért, hogy a nyári időszakban is gyarapodjanak a bölcsességben és Isten ismeretében.

14
HÉTFŐ•
VAZUL,
HERTA

ApCsel 20,17–38

„...a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe. Hogy mi ér ott engem, nem tudom...” (22). Pál nem ok nélkül siet, szent célja van, s azt is tudja, hogy nincs visszaút. Különös teher ez, amely a mélységeket és magasságokat egyszerre hordozza. Mégis biztosságot ad a tudat, hogy nem a maga akarata, hanem a Lélek munkája az, amit végez. Bár Pálra „fogság és nyomorúság vár” (23) teljes elszántsággal kész meghozni bármilyen áldozatot. Búcsúzó szavai nekünk is irányt mutatnak: „Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra...” (28).

Bír 20,29–48

15
KEDD•
JOLÁN,
VID

ApCsel 21,1–16

„Legyen meg az Úr akarata!” (14). Mintha egy furcsa kettősség lenne ebben a részben. A tanítványok „...a Lélek indítására azt mondták Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe” (4). Közben Pál is „...a Lélektől kényszerítve” (20,22) megy oda. Lélek által menni vagy maradni? Agabosz próféciája mindenki előtt nyilvánvalóvá teszi, mi vár Pálra, s bármily furcsa is, mindannyian a Lélek által szólnak. A tanítványok és Pál is, így békélnek meg. Engedjünk akkor is, amikor az nem könnyű, hogy az Úr akaratában mi is békességet leljünk.

Bír 21

16
SZERDA•
JUSZTIN,
ARANY

16 ApCsel 21,17–26

„...elvégezve velük együtt a tisztulási szertartást...” (26). Sokféle mendemonda terjed Pálról. Van, amiért dicsóítik az Urat (20), s van, ami aggodalomra ad okot (21). Van, ami igaz, van, ami kétséges. Pál tettei azonban az igazságot hirdetik: Isten törvénye szerint él, s mindent megtesz azért, hogy ez mindenki előtt nyilvánvaló is legyen. Cselekedeteinknek, életünknek Isten igazságát kell hirdetnie mindenben.

Préd 1,1–11

- 17
CSÜTÖRTÖK• „...az egész tömeg követte, és kiáltozott: Végezzed ki!” (36). Mintha Jézus szenvedéstörténete elevenedne meg a szemünk előtt. Még a vád is hasonló. Bár most a római katonák megmentőként jelennek meg. Pál küldetése még nem teljesedett be, bár maga is Jeruzsálembé készült, immár Rómába kell mennie (23,11). Isten gondoskodik róla, hogy el is jusson oda. Ha az Úr útján járunk, semmilyen akadály sem állíthat meg minket.
LAURA,
ALIDA
ApCsel 21,27–40
Préd 1,12–18
- 18
PÉNTEK• „...én voltam az...” (19). Pál rövid életrajza és megtérésének története elénk tárja az igazi pálfordulás valóságát. Istennek semmi sem lehetetlen. A keresztyének üldözőjéből apostol lett. Sorolhatnánk még sok hasonló történetet a Szentírásból. Isten ma is változást hozhat életedbe „...hogyan megismerd az ő akaratát, meglásd az Igazat, és hangot hallj az ő ajkáról” (14).
ARNOLD,
LEVENTE
ApCsel 22,1–21
Préd 2,1–11
- 19
SZOMBAT• „Én viszont beleszülettem” (28). A római polgárjog sorsok, életek meghatározója volt abban a korban. Akinek megadatott, különleges bánásmódban részesült, aki megtehetette, akár nagy összegekért is igyekezett megszerezni (28). „Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk...” (Fil 3,20) amely életünk, sorsunk meghatározója. Éljük áldott lehetőségével, hogy az uraknak Ura elé járulhatunk minden időben, aki nekünk is áldások sokaságát kínálja.
SZOMBAT•
GYÁRFÁS
ApCsel 22,22–30
Préd 2,12–26
- 20
VASÁRNAP• Nehéz feladat bíraskodni, mégis gyakran tesszük. Akkor is, ha nem feladatunk. Hányan vannak, akiket már akkor elítéltünk a szívünkben, mielőtt meghallgattuk volna őket? Hányan vannak, akiket eleve megvetünk, így hát bármit tesznek, mondanak, az csak rossz lehet! Anániás főpap csak azt tette, amit mi is állandóan gyakorlunk... Mikor fogunk végre Krisztus szeretetével nézni egymásra? Mikor fogunk végre az Igazság, azaz Krisztus után vágyani, s nem a magunk igazát hajtogatni? Vajon minket is ilyen könnyű megosztani, mint a nagytanácsot? Krisztusban leszünk egyek, ezért csak Krisztushoz ragaszkodjunk!
RAFAEL,
DINA
ApCsel 23,1–11
Préd 3,1–8
- Imádkozunk** a kiszolgáltató helyzetben lévő menekültekért és az özvegyesség terhét hordozókért.
- 21
HÉTFŐ• Mennyi bátorság és szeretetből fakadó elszántság van Pál unokaöccsében! A Gonosz mindig elszánt, hogy pusztítson, öljön, tönkretegyjen. Csak azok szállhatnak szembe vele Krisztus nevében, akikben ott van az elszántság az életmentésre, a lélekmentésre! Kérjünk engedelmes bátorságot és elszántságot Istentől, akinek Igéje azt mondja: „...álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek” (Jak 4,7).
ALAJOS,
LEILA
ApCsel 23,12–22
Préd 3,9–22
- 22
KEDD• Lisziász ezredes kívülállóként ártatlannak látja Pált, nem úgy, mint népének tagjai. Amikor elfogultak vagyunk valakivel kapcsolatban, a látásunk elhomályosul. Érdemes odafigyelni azok véleményére, akik távolabbról látják az ügyeinket. Ezen felül meneküljünk Krisztushoz, és kérdezzük meg őt: Uram, jól látom? Igazam van? Helyesled, amit gondolok és érzek? Soha
PAULINA
ApCsel 23,23–35

ne ítéljük egyoldalúan! Tiszteletre méltó, hogy Félix helytartó a véleménye kiformalása előtt egyszerre akarta hallani mindkét felet. Bárcsak tudnánk igazságosan és méltányosan ítélni!

Préd 4,1–6

23
SZERDA•
ZOLTÁN,
ÉDUA

ApCsel 24,1–9

Milyen kemény vádakkal vádolják Pált az ellenségei! Milyen egyöntetű a vádaskodás! Milyen nyomás van a helytartón! Kimenekülhet ebből az apostol? Ma is sokakat vádolnak meg aljas, hazug vádakkal. Imádkozzunk a bírókért és a bíróságokért, hogy megkaphassák a tisztánlátás ajándékát, és senkit ne ítéljenek el ártatlanul! Minket pedig Isten mentsen meg attól, hogy bárkit ártatlanul vádoljunk, vagy méltatlanul elítéljük!

Préd 4,7–12

24
CSÜTÖRTÖK•
IVÁN

ApCsel 24,10–21

Ha neked kellene számot adnod az elmúlt hétről, vagy az elmúlt évről, tudnál-e olyan nyugodt, tiszta lelkiismerettel, tiszta szívvel beszélni a tetteidről, amint Pál tette? Nem a vádaskodás a legrosszabb, hanem az, ha annak alapja van. Imádkozzunk Krisztus segítségéért, hogy megtisztult, nemes, Istent dicsőítő életet tudjunk élni akkor is, amikor látnak mások, s akkor is, amikor csak magunkban vagyunk.

Préd 4,13–16

25
PÉNTEK•
VILMOS,
MAXIM

ApCsel 24,22–27

Félix neve azt jelenti: szerencsés. Rabszolgából emelkedett a helytartói rangra. Mégis minden addiginál nagyobb boldogságra találhatott volna, ha Jézus Krisztusnak adja a szívét, életét. Mégis szerencsétlen lett, mert megrémült Krisztus útjától. Téged ne rémítsen meg, hogy Krisztus útja más, mint a világ útja! Gondold meg: boldog az, aki Krisztust követi, de szerencsétlen lesz az ítélet napján az, aki nem fogadta el Krisztust Urának!

Préd 4,17–5,8

26
SZOMBAT•
JÁNOS,
PÁL

ApCsel 25,1–5

Elgondolkodtató a főpapok kitartása! Mi tudunk-e ennyire kitartóak lenni Krisztus ügyében? Hányszor megsértődünk, kivonulunk, elhallgatunk Isten dolgaiban is, ha nem az történik, amit mi szeretnénk. Szolgálja-e ez Urunk dicsőségét? Vigasztaló, hogy bármit is terveztek ellenségei Pál ellen, Isten azt újra és újra megfiúsította. Ha Krisztusért élsz: bízzál, ügyed az Istené!

Préd 5,9–19

27
VASÁRNAP•
LÁSZLÓ

ApCsel 25,6–12

Elszomorító és szégyenletes olvasni azt, hogy Pál apostol jobban bízott a római császár igazságszolgáltatásában, mint saját vallásának gyűlölködő előljáróiban. Ilyen nemcsak Pál idejében történt. Most ennek a páli döntésnek az örömmüzenete érjen el hozzánk: „**A császárhoz fellebbezek**” (11). Lehetnek mindnyájunk életében olyan csüggedések, mélypontok, amikor lehetőségeink végére jutottunk (Zsolt 55,4–7; 69,3–5; 116,3). Van, aki segít, a mi védőügyvédünk, Szabadítónk. Forduljunk az Úrhoz úgy, ahogy Szondiról írja Arany János: „Jézusa kezében kész a kegyelem: Egyenest oda fog folyamodni.”

Préd 6

Imádkozzunk azokért, akik a nyári pihenésüket töltik, hogy eközben Isten igéjével is töltekezzenek.

28
HÉTFŐ•
LEVENTE,
IRÉN

ApCsel 25,13–27
A cézárei előkelőségek között Pál apostol azért került az érdeklődés középpontjába, mert **„...egy bizonyos meghalt Jézusról... azt állította, hogy él”** (19). A meghalt és feltámadt Jézus Krisztus megismerése volt Pál életének legnagyobb eseménye (Fil 3,7–8). Minden nemzedékben voltak, vannak és lesznek, akiknek ez a mások által hihetetlen, elfogadhatatlan hitvallás erőt, örömet, új életet jelent (1Kor 1,8).

Préd 7

29
KEDD•
PÉTER,
PÁL

ApCsel 26,1–23
„Most is amiatt a reménység miatt állok itt vád alatt, amelyet atyáinknak ígért Isten” (6). Nem vádbeszédet mond Pál, amire lehetőséget kapott, hanem arról a közös reménységről beszél, amiről tud Agrippa király, és tudnak az őt vádoló zsidók is. Ők még csak várták az új élet ígéretének beteljesülését, Pál viszont megváltozott életének örömeivel hirdette: az ígéret beteljesedett Jézus eljövételével, halálával és feltámadásával (Jn 4,25–26; 11,23–26). Minden evilági problémád, bizonytalanságod között őbenne legyen reménységed!

Préd 8

30
SZERDA•
PÁL

ApCsel 26,24–32
A kihallgatás során egyre inkább a fogoly Pál vitte a szót, és megtapasztalta Jézus ígétét: nem lesznek magukra hagyva (Mt 10,17–19). Ezért mondhatta Pál: **„...tud ezekről a király, akihez bátran szólok...”** (26). Nem ellene, hanem érte szól. Igehirdetőknél, hitükről vallást tevő bibliaolvasóknak adja meg az Úr ezt a bátorságot és erőt Krisztusról szóló bizonyosságtevésükhöz.

Préd 9,1–12

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021. június 13-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

BÁCSFEKETEHEGY

Köszöntjük az édesanyákat!

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

„Nappal szeret, oktat, éjjel vigyáz rám,
Értem sokat fárad, drága jó anyám.
Ő a család szíve, élete erény,
Drága kincse a hit, szeretet és remény!”

Minden évben hálás szívvel emlékezünk meg és készítünk ajándékot az édesanyáknak a bácsfeketehegyi vasárnapi iskolában. A gyerekeknek beszélünk a szülők iránti szeretetről, engedelmességről, és hogy minden gondoskodást, kedvességet meg kell köszönni.

Négy gyermekes édesanyaként többször hallok a kérdést teher-e vagy ajándék a gyermek? A magyar nyelvben, ha egy asszony gyermeket vár azt mondjuk: „terhes”. Pedig sokkal szebb kifejezésünk is van: „áldott állapot”. Ez a közhasználatban meghonosodott szó, a terhesség sok mindent elárul a mai ember viszonyáról a gyermekvállalás kérdéséhez. Szomorú dolog az, mikor egy édesanya a gyermekét tehernek tekinti, s még tragikusabb, amikor a méhében fogant magzatot könnyelműen eldobja magától.

A Biblia szerint a gyermek Isten ajándéka. „Az anyaméh gyümölcse jutalom” (Zsolt 117,3). Gyermeket vállalni, nevelni nagy felelősség, de semmiképpen sem szabad, úgy tekinteni a gyerekekre, mint terherre, sokkal inkább, mint drága ajándéka: egy új élet születését.

Isten az édesanyákra és édesapákra drága ajándékot és feladatot bíz: „neveljétek az Úr tanítása szerint”. Nemcsak a gyermek táplálásáról, öltöztetéséről és tanításáról kell a szülőnek gondoskodni, de a lelki fejlődéséről és erkölcsi neveléséről is. Erre tesz fogadalmat Isten színe előtt gyermeke keresztelesekor minden szülő és keresztszülő. A keresztyén nevelés – az Ige szerinti tanítás jelentése: meggyőzni és vezetni a gyermeket a helyes úton, a helyes gondolkodásban. Első lépés a példaadás. Mit lát tőlem a gyermekem? Milyen a közösségem Istennel és az emberekkel? Hogy állok hozzá a feladataimhoz, hogyan végzem a munkám? Van e bennem szeretet, könyörület, megbocsátás? Milyen lelki értéket adok át a gyermekemnek?

Senki nem születik úgy, hogy tökéletesen tudná, milyen a jó anya, a jó apa, a jó férj, a jó feleség vagy a jó gyermek. Ezek olyan szerepek, olyan feladatok, amelyeket mind-mind meg kell tanulnunk életünk során, s talán soha nem is fejeződik be a tanulásunk, szüntelen tovább kell képeznünk magunkat, újabb és újabb dolgokat tanulva, újból és újból kijárva a szeretet, a türelem, a kitartás, a hűség, az alázat, a tisztelet, a megbecsülés, a megbocsátás iskoláját. Munkálkodnunk kell a bensőséges, bizalmi kapcsolatokon, ez nem működik magától. Óvnunk kell a családi fészkeinket, hogy szeretetlak és ne tűzfészkek legyen!

Adjunk hálát az édesanyákért, és ne feledkezzünk el a nagymamákról és dédmamákról sem, akik több generációt nevelnek és szeretnek. Isten gazdagon árássa ránk az Ő áldását, erejét, szeretetét és örömét!

BÁCSFEKETEHEGY**KONFIRMÁCIÓI ISTENTISZTELET
BÁCSFEKETEHEGYEN***Orosz Attila
lelkipásztor-
esperes*

Bácsfeketehegyen a május harmadik vasárnapján megtartott ünnepi istentiszteleten tizennégy fiatal, 3 lány és 11 fiú tett konfirmációi fogadalmat. Az idei évben 3-an a szomszédos Kishegyesről csatlakoztak a helybeli fiatalokhoz. Az ő felkészítésük többnyire a kishegyesi hittanórákon történt, az utóbbi időben viszont csatlakoztak a bácsfeketehegyi konfirmandusokhoz a közös felkészülésben. Az ünnepi istentiszteleten az igehirdetés alapigéje a Mt 28, 18-20 igeszakasz volt. A konfirmált fiatalok a május 23-i pünködsdi istentiszteleten vettek először úrvacsorát a járványügyi intézkedések betartásával.

PACSÉR

KONFIRMÁCIÓ ÉS KOPJAFÁ-KOSZORÚZÁS

PACSÉRON

Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor

A pacséri gyülekezetben az idei esztendőben a régi hagyománynak megfelelően áldozócsütörtök utáni vasárnap volt a konfirmáció.

A tavalyi esztendőben sajnos a koronavírus járvány miatt elmaradt a konfirmáció, mivel akkor templomainkban még istentiszteletet sem lehetett tartani. Hálával töltött el bennünket, hogy az idei évben, még ha korlátozott létszámban is – betartva a járványügyi szabályokat –, de megállhattunk Isten és a gyülekezet színe előtt, s hallhattuk 7 gyermek hitvallás- és fogadalomtételét.

A gyermekek záróéneke így szólt: „Áldásoddal megyünk, megyünk innen el, boldog már a szívünk, neked énekel. Maradj mindig velünk, ha útra kelünk, őrizd életünk mindenkor, mindenkor.”

Isten áldása kísérje mindannyiunk életét és Ő őrizzen meg bennünket minden utunkon!

Az ünnepi istentisztelet végén felolvastam Kecze István kisújszállási polgármester úr köszöntését:

Szeretett Testvéreink, kedves Családtagjaink, Barátaink!

Köszöntöm Önöket, közöttük Csányi Erzsébet Nagytiszteletű Asszonyt, a Pacséri Református Gyülekezet gondnokát és presbiterjeit!

„Mi, a két település lakói őrizzük közös múltunkat, ápoljuk a testvéri kapcsolatainkat, segítjük egymást céljainak elérésében. Hálát adunk Istennek minden találkozásért, ami a kitelepülés óta létrejöhetett egyének és közösségek, felnőttek között” – olvashatjuk dr. Szabó Lajos kisújszállási tanár, helytörténeti kutató azon írásában, melyben a két, de egy töről sarjadó település, Kisújszállás és Pacsér közös történetéről szól egyik tanulmányában. A talán legnagyobb szeretettel pedig azért fordulok a kedves Jelenlévőkhez – a gyermekekhez és a fiatalokhoz –, mert életük egyik megkerülhetetlen állomásához éreztek, a konfirmálás lelki ünnepéhez, melynek során az egyház ünnepélyesen befogadja őket az hívői közösségébe. Kívánom, éljétek meg ez ünnep méltóságát.

Kedves Testvéreim! A legtöbbet tudjuk, hogy 1786 tavaszán a Kisújszálláson lakók mint egy egynegyede a szegénység miatt, egyben a jobb élet reményében úgy gondolta, útra kél, és jobb adottságokkal bíró termőföld reményében keresi családjá boldogulását. Ekkor vette kezdetét a „pacséri kirajzás”-nak nevezett folyamat. Mi, a két település lakói őrizzük közös múltunkat, egyben kölcsönösen ápoljuk a testvér-települési kapcsolatokat is.

Ilyenkor, ünnepi eseményeken mindig erősebbek a gondolati és az érzelmi kötelékek: a jelen–múlt–jövő hármasa. Gondoljuk itt az elődeinkre is, azokra, akik otthonuk jelentős részét, javaikat, állataikat, megélhetésük későbbi forrásait és eszközeit hátrahagyták, úgy indultak útnak. Mögöttünk egy sokat szenvedett közösség, előttünk pedig – bízunk benne –, egy biztonságosabb jövő formálódik. A remény előttünk van. Éljük meg, éljük át, és bízunk abban, hogy ott, a délvidéki Pacséron mindez mielőbb valóra válik. „Rendkívüli esemény volt, nemzedékeken átvonuló élmény” – fogalmazott dr. Szabó Lajos helytörténész.

Kedves Barátaim! Szokták mondani: „nehéz időket élünk”. – Lassan két éve annak, hogy egy járvány, melyet a koronavírusról neveztek el, világjárvánnyá szélesedett. Beleívódott az egész életünkbe, a félelemmel, aggodalommal együtt. Emberek millióiról, százmilliókról (!) beszélünk, olyanokról, akik elvesztették életüket, vagy éppen hogy túléltek a pandémiát. A járványt – mint elmondták – csak a védőoltásokkal tudják/lehet lefékezni. Szakemberek irányításával hozzá is kezdtek a megállításához, emberfeletti munkát végezve. Egy kiváló biokémikusra szeretném ráirányítani a figyelmet, arra a szakemberre, akiről azt mondják: neki köszönhető, hogy a Föld lakossága megmenekült. Legyünk mindannyian büszkéek erre a kiváló szakemberre, **dr. Karikó Katalin biokémikusra**, aki Kisújszálláson nőtt fel, itt végezte általános és középiskolai tanulmányait. Soha, egyetlen megszólalásában nem hagyja ki szeretett városa, Kisújszállás említését, azt, hogy mit kapott iskoláitól, tanáraitól, városától. Szeretetteljes, kedves, segítőkész és nagyon szerény embernek ismerhettük meg. A napokban haza is látogatott Kisújszállásra. Boldognak láttuk, virágokkal, ajándékokkal a kezében, és bizony, könnyekkel a szemében...

... és hogy milyen időket élünk? Bizony, olyanokat, amikor könnybe lábad még a férfiak szeme is. Kívánjunk áldást családjára, életére, munkájára.

Szeretettel gondolok pacséri testvéreinkre abban bízva, hogy Kati segítségével hamarosan személyesen is találkozhatunk! Áldást és békességet kívánok mindannyiunknak...”

Ezt követően harangszó mellett megkoszorúztuk a kopjafát idetelepedésünk 235. évfordulója alkalmából. A kisújszállási Önkormányzat koszorúját konfirmandusaink helyezték el, a gyülekezet koszorúját pedig gondnok úrral helyeztük el a kopjafához. Áldott legyen az Úr, hogy mindeddig megőrzött bennünket és Ő legyen továbbra is őriző Pásztorunk!

Fényképezte: Komáromi Gizella

Szerettük volna meghívni kopjafa-koszorúzási ünnepségünkre a Kisújszállásról származó dr. Karikó Katalin professzor asszonyt, akinek a nevéhez fűződik a Pfizer-BioNTech covid-19 elleni védőoltás kifejlesztése. Sokat köszönhet neki ma a világ. dr. Karikó Katalin professzor asszonnyal 2019-ben volt alkalmam megismerkedni Kisújszálláson, amikor egyszerre vehettük át „Kisújszállás Város Tiszteletbeli Polgári Cím”-et. A járvány-helyzet miatt azonban sem a kisújszállásiak, sem ő nem tudott eljönni, de reméljük, hogy egyszer köszönhetjük majd körünkben. Egy köszöntő levelet viszont küldött számunkra:

„Kedves Kisújszállásról Elszármazottak!

Tisztelt Pacséri Református Gyülekezet!

Nemrég Kisújszálláson jártam, beszélgettem polgármester úrral, a Képviselő Testület néhány tagjával, melynek keretében megemlékeztünk a Kisújszállásról elszármazottakról. Én is azon személyek közé tartozom, akinek a felmenői évszázadokon keresztül ebben a városban éltek, s jó magam is, mintegy 18 éven keresztül.

Tisztelettel és megbecsüléssel gondolok a Pacsérre elszármazottakra, mert tudom, hogy milyen nehézségekkel jár a szülőföldtől, a rokonoktól és barátoktól távol új életet kezdeni, a család biztonságát, a mindennapi létfeltételeket megteremteni, s ezek mellett alkotómunkát végezni.

Kisújszállásról indultam, a tanulmányaimat Szegeden folytattam, majd pedig az Egyesült Államokban és Németországban dolgoztam annak érdekében, hogy a kutatási eredményem az emberek gyógyítását szolgálja, legfőbb célom az volt, hogy a laboratóriumi eredmények a klinikumban hasznosuljanak.

Az mRNS technológia hasznosulását nem így képzeltem el, nem gondoltam pandémiára. A felfedezésünk a koronavírus fertőzés legyőzésében, a védettséget biztosító vakcina elkészítésében rendkívül hatásosnak bizonyult. A vakcina az eddigi vizsgálati eredmények szerint 96%-os védettséget biztosít, s fertőzés esetén is megvéd attól, hogy kórházba, lélegeztető-gépre kerüljön a megfertőzött személy. Külön is kiemelem annak jelentőségét, hogy a fiatal korosztályba tartozók és a várandós anyák is biztonságosan megkaphatják a vakcinát, elkerülve ezzel a fertőzést, vagy annak hosszantartó, kiszámíthatatlan következményeit.

Tudom, hogy lehetőségük volt Szerbiában többféle oltóanyag felvételére, mind segít a vírus okozta betegség elkerülésében. Javasolom, hogy aki még nem vette fel az oltást az éljen a magyar állampolgárság, a magyar igazolvány által biztosított előnnyel, jöjjenek Magyarországra, s vegyék fel a koronavírus elleni vakcinát, megvédve magukat és a környezetükben élőket egyaránt.

Áldás, békesség. Vigyázzanak magukra, vigyázzanak egymásra!

dr. Karikó Katalin, egykori kisújszállási lakos”

TORONTÁLVÁSÁRHELY

PÜNKÖSDI KONFIRMÁCIÓ
TORONTÁLVÁSÁRHELYEN

Beszédes Mária
lelkipásztor

2021. május 23-án

Gyülekezetünkben rendszerint pünkösdkor van a konfirmáció: régebben a délutáni, az utóbbi években viszont már a délelőtti istentiszteleten. A járvány miatt ez a rend bizonyos értelemben felborult, ugyanis a 2020-as évben elmaradt a konfirmáció. Ezt pótoltuk be idén húsvétkor, délután, az idei konfirmációt pedig pünkösdkor tartottuk meg, a délutáni istentiszteleten, melyre most is csak a konfirmandusok, ill. vizsgázók legközelebbi családtagjait hívtuk.

Ezen az ünnepen öten tettek konfirmációi vizsgát:

Búza Dániel, Gut Andrea, Kőrösi Oszkár, Majoresz Oszkár és Vukoszávlyev Anna – az ő fogadalomtételük reménység szerint 2022 pünkösdjén lesz.

Tizenketten pedig konfirmációi fogadalmat tettek:

Balasa Noémi, Balogi Blanka, Gulyás Blanka, Jóvér Mihály, Kovács Laura, Lovrity Anita, Soós Andrea, Szilágyi Krisztián, Szolnoki Adrián, Szűcs Lára, Tatár Krisztián és Tót Márta.

Isten gazdag áldását kérjük életükre, és bízunk benne, hogy megmaradnak amellest, amit megígérték és megfogadtak.

A fényképeket Mlinarček Jaroslav készítette.

MARADÉK

SZERETETHÍD

Halász Dániel
lelképásztor,
Szeretethíd
koordinátor

A Szeretethíd nevű rendezvényt már 2009 óta minden évben megszervezi a Református Szeretetszolgálat, mely azóta Kárpát-medenceivé nőtte ki magát. A Szeretethíd az önkéntes szolgálatról és munkáról szól, amit emberek javára és Isten dicsőségére végzünk. Délvidéken az idén Torontálvásárhelyen, Nagybecskerekén, Óbecsén, Verbászon, Szenttamason és Maradékon szervezték meg. Maradékról látható néhány kép, ahol a faluban a gyermekek szemétszedést, a felnőttek pedig utca és udvarrendezést végeztek.

GONDOLATÉBRESZTŐ

És mégis élünk

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

Időről időre előrelátó, bölcs emberek megjósolják a magyarság kihalását; időről időre Isten is megpróbál bennünket, s utunkat olyan küzdelmes mélységek mentén jelöli ki, mint Mohács, Majtény, vagy Világos. És – a költő szavaival – mégis élünk. Mégis élünk; újabb történelmi kataklizma, újabb szorongattatások, újabb megpróbáltatások közepette, mégis élünk...

Különleges gondolkodású nép vagyunk. Mások történelmükből a diadalmas pillanatokot emelik ki, s ha kevés volt belőlük, a szerény múltat még fel is nagyítják. A mi történelmünk nemcsak kataklizmákban, hanem fényes diadalokban is bővelkedik: pozsonyi csata, a nándorfehérvári diadal, vagy az egri hőstett – nem csupán helyi értékű és jelentőségű, hanem Európa egész történelmét meghatározó dátumok. Mégis, ezek a fényes csillagok sohasem halványítják el „mohácsainkat”. Nagyot téved az, aki azt gondolja, hogy az önsajnálattal. Nem, számunkra ezek a csaták nem a bukást, hanem az élet diadalát mutatják fel! Megtörténtek és mégis élünk! Ezek azok a mérföldkövek, melyek hitet adhatnak számunkra: te „a pokol kapuin is győzni fogsz”!

Manapság is megpróbáltatások közepette élünk. Sokáig úgy tettünk, mintha ez nemlétező próba lenne; nem illett, sőt mondhatnám, nem illik róla beszélni. Nem illik, mondják, mert – mintha nem mi lennénk a próba alanyai – a mi próbánk másokat bánt. Nekem okos professzorok úgy tanították József Attilát, mintha nem az ő tollából született volna a Nem, nem, soha című vers. De lehet-e József Attila rendjét megérteni, ha nem érted, miért született a Nem, nem, soha? Lehet-e Kosztolányi bús panaszait megérteni, ha nem érted a Vértő Magyarországot? Nem, nem! Soha sem! Értheted meg ezek nélkül őket!

Pedig a múltat megérteni, szeretni és a mindennapok elemévé emelni nekünk most – mint ahogyan eddig is történelmünk folyamán –, az életet jelenti. Egyik legfontosabb éltető humuszunk a nyelv. Az anyanyelv, ami összeköt mindnyájunkat, éljünk bármerre a világban, meghatározza gondolkodásunkat, kapocs köztünk és legtávolabbi őseink között, egyben híd a jövő nemzedékek felé. Mégis, milyen mostohán bánunk vele. Nap mint nap porlik, romlik és évezredek örökségét játsszuk el évtizedek alatt. Manapság, amikor a patetikus fogalmazás inkább megmosolyogtat, mint komoly gondolatokra készít, fölösleges is lenne az ősökre hivatkozni, de a gyermekeinkre igazán gondolhatnánk! Mit hagyunk örökül, ha még közösségi és egyben egyéni létünk alapvető elemét, a nyelvet sem tudjuk tisztán megőrizni számunkra? Gárdonyi Géza egyenesen úgy fogalmaz, hogy mindegyik „nemzetnek fő kincse a nyelve. Bármit elveszthet, visszaszerezheti, de ha a nyelvét elveszíti, Isten se adja vissza többé. Aki a jó magyar szót elhagyja idegenért, akinek a korcs magyar szó nem fáj, az hazaáruló!”

Nyelvünk gyönyörűen adja vissza az egyéni szabadságot. Ez egy olyan jellemvonásunk, amit mások gyakran széthúzásként értelmeznek, pedig ebben a szabadságban létünk alapja ölt testet. Babits szerint jellemző ránk „a magyar szabadság, a szemlélődő szabad lélek, mely úrnak tudja magát a maga házában, életében, s okosan, fölényel, elvakultság nélkül tekint a világba”. Mit jelent úrnak lenni a magunk portáján, a magunk életében? Röviden annyit, mint tudni: a „falak ereje nem a kőben vagyon, hanem az emberek szívében”. Mert – ahogyan Babits mondja – mi „nemzet vagyunk, a szó régi, szellemi, jogi, erkölcsi értelmében; nem pedig faj a tülekedő fajok között, se nem valami nyomorult, kicsiny erőlködés a nagy erők félelmes csataterén... Meg kell maradnunk nemzetnek, léleknek, szabadnak, nemesnek, alkotónak, keleti nyugalomban, mely mindenkivel dacol, szellemi erőben, mely senkinél sem érzi hátrább magát. Nem átváltozásra, magunkból való kikelésre van szükségünk. Inkább magunkhoz való visszatérésre.” Persze balga ember, aki csak a maga erejében bíz. Egyedül Isten adhatja meg számunkra azt az erőt, azt a szabadságot, mely a jövőbe vetett hitet valóságra váltja, mert „nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét”, azért, hogy éljünk.

Eldobott virágok

Írta: Harangozó Gyöngyi
diakonissza

A legtöbb szülő igyekszik jól nevelni gyermekét. Míg kicsik tanítjuk őket, sok-sok türelemmel, féltéssel, gondoskodunk testi- lelki szükségleteikről. Utánaolvasunk, hogyan és miként kell helyesen gondozni kis emberpalántáinkat. Sokmindent hozunk otthonról, saját szüleink nevelési elveit követve, vagy éppen mellőzve...

Minden szülő jót akar a gyermekének. Olykor mégis hibákat ejtünk. De miért van ez így? Talán azért, mert néha elfeledkezünk arról, hogy a gyermeknek is vannak érzelmei, vágyai, melyeket nem mindig mond ki, de azért mégis ott vannak lelke mélyén. Bennünket sokszor elvakítanak a szabályok, a saját elveink érvényre juttatása, tekintélyünk megőrzése. Megesik, hogy bizonyítani akarunk magunknak és másoknak is, hogy mi jó szülők vagyunk. Megtanítjuk gyermekeinket helyesen viselkedni (ami persze nem mellékes!) de vajon belelátunk-e, mi rejlik lelkük mélyében?

Mindig igyekeztem sokat foglalkozni gyermekeimmel. Ebben a törekvésben férjem is mindig mellettem állt. Mindenhova jöttek velünk kicsi koruktól kezdve. Minden este együtt zárjuk a napot személyes imával. Mégis hiányérzetem van... Talán nem tettem meg mindent értük, amit megtehettem volna? Talán sokszor rákényszerítettem a saját akaratomat az övékére? Talán túl szigorú voltam velük?...Nem tudom. Egyet tudok: imádkozom értük... Mindannyian különböznek, nem bánhatok velük egyformán, meg kell találnom az utat mindegyik gyermekem lelkéhez. Kérem az Urat, hogy adjon ehhez bölcsességet. Amíg élünk, tanulunk.

A napokban történt esettel szeretném személyesebbé tenni a neveléssel kapcsolatos gondolataimat, szerény észrevételeimet. Mivel 4 hétig karanténban voltunk, a bezártság a gyermekeinket kissé megviselte. A legkisebb fiunkat kiváltképpen. Zente nagyon szeret sportolni, mozogni, a szabadban lenni. A hosszú bezártságban töltött hetek után, iskolából hazabandukolva jócskán megkésve érkezett. "Jó" szülőkhöz híven jól megdorgáltuk, hogy miért nem jött időben haza. Ő némán tűrte a helyreigazítást és szomorúan ment be a házba. Amint utána mentem, felfigyeltem, hogy kis lábai mentén egy-egy sárga virág esik a földre... szíven ütött és egy vers született meg ebből az esetből.

Eldobott virágok

Végre újra szabad lettél...

A bezártság véget ért...

Elnézelődtél. elkóboroltál...

S még a szabadságban is rám gondoltál!

Én aggódással telve szidalommal reagáltam

Te bűnbánó tekintettel, csendben, szomorúan túrted a feddést,
miközben kicsiny kezedből földre hulltak a nekem szánt virágok...

Mélyen a szívembe mart a gondolat,

s fájdalommal szedtem fel a földrehullott "szeretet szirmokat".

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508
Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.
Lapzárta minden hónap 15-én.
Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.
Nyomtatva: Forum-Újvidék
Megjelenik 820 példányban

